

De kater van de buren

Volgens mijn buurvrouw vangt de kater tegenwoordig grote muizen. En als ze mij een exemplaar laat zien dat ze heeft bewaard ben ik het met haar eens. Het beest is groot voor een muis. Na twee keer kijken kom ik tot de conclusie dat het een jonge bruine rat is. We prijzen de kater uitvoerig en ik vergeef hem zelfs heel even dat hij overal tegenaan piest om zijn territorium te markeren. Mijn auto, mijn tent, niets is veilig voor deze gecasteerde rode duivel. Maar ook ratten moeten dus op hun tellen passen. Voor een rat is er in de omgeving genoeg te halen om te overleven: drie huizen verder staat een kippenhok, de vaart achter onze huizen bevat zoetwatermosselen en dito kreeft en aan de overkant van de vaart is een paardenwei met voerresten.

Het kan echter voorkomen dat een blauwe reiger aan de overzijde van de vaart, die mijn tuin scheidt van de aan overkant gelegen paardenwei, zijn honger stilt met een bruine rat. Toen wij enige tijd geleden in de tuin zaten te eten, zagen we dat een reiger een wel heel groot exemplaar ving. Met zijn prooi liep hij het water in en dompelde zijn lekkernij enige tijd onder. Daarna slokte hij de half verdoofde rat op en deze gleed duidelijk zichtbaar door de keel naar beneden. Het leek net een slang die zijn prooi verorbert. Wij vervolgden onze maaltijd hierna met gemengde gevoelens.

Als ik zie dat buurvrouw's kater ratten begint los te laten op het terras of in de woning, ja dan bel ik de gemeente, maar voorlopig vertrouw ik op de natuurlijke bestrijders. Gisteravond hoorde ik nog een steenuil roepen en liep er een egel voor mijn voeten, dus voor muizen hoef ik ook niet meer bang te zijn.

P.C. Groebe.

